

Igehirdetés, 2020. május 17.
Máté 6,5-8

Belső szoba

Fohász: Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy Te mindig elérhető vagy, csak meg kell szólítanunk, hívni kell, és Te válaszolsz nekünk. Köszönjük azt is, hogy nem csupán egy bizonyos napon járulhatunk Eléd, hanem minden nap. Minden nap él a vonal, amin keresztül kapcsolatba kerülhetünk Veled. Köszönjük, hogy ezen túl a nyugalomnapját is nekünk ajándékozta, amikor koncentráltan lehetünk Veled. Ezt a napot azért adod, hogy átéljük közelségedet, halljuk a Te szavadat, hogy igyekezzünk megismerni Téged, annak, aki vagy. Köszönjük, hogy a hét első napját teljes egészében nekünk szenteled, azt mondod, itt vagyok, a tiéd vagyok. Ez a nap a csak nektek nap, és ezen igazán megrendülünk, Te kész vagy egy egész napot ránk szentelni. Egy egész napot Veled tölthetek, Uram! Ez csodálatos, felfoghatatlan, hiszen nekünk olyan ritkán van még egy teljes óránk is egymásra. Amikor időt akarunk szentelni házastársunkra, gyermekeinkre, szinte azonnal valami bejelentkezik, amivel foglalkozni kel. Érkezik egy telefonhívás, meg kell valamit sürgősen csinálni, és alig várjuk, hogy szabaduljunk, és mehessünk dolgunkra. Urunk, Nálad ilyet nem látunk, Te soha nem siettél, nem szaladtál el, nem foglalkoztál a telefonoddal vagy bármi mással, mindig azok voltak a fontosak, akikkel találkoztál. Így azután biztosak lehetünk afelől, hogy ezt a mai napot is velünk akarod tölteni. Most már csak az a kérdés, hogy mi akarjuk-e.

Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy igédet kínálsz a számunkra, kérünk, formáld általa az életünket. Tisztogass meg bűneinktől, mutasd meg akaratomat, és könyörülj, hogy teljesen Rád bízunk magunkat. Köszönjük, hogy meghallgatsz minket.

Ámen!

A múlt héten elkezdtek olvasni a Hegyi Beszédet, amiben az Úr Jézus tanítja a követőit Isten országának alapjaira. Három fejezetből áll ez a tanítás, a most felolvasott igék ezeknek a fejezeteknek a közepén találhatók. Ebben az imádkozásról van szó – mivel a tanítás közepén helyezkedik el, rámutat arra, hogy ez a hívő élet középpontja, motorja, enélkül képtelenség úgy élni, ahogyan az Úr kéri. Az előző fejezetben a törvény Jézusi mélyítéséről volt szó, megláthattuk, hogy Isten törvénye nem elmélet. Nem elég csak tudni és formálisan megtartani, hanem teljes szívünket érinti. Ezekkel az igékkel megmutatja az Úr, hogy mi nem tudjuk saját erőnkől vagy képességeink által megtartani ezeket. Teljes életátadásra, az Ő munkájára van szükség az Isten akarata szerinti élethez.

A hetedik fejezetben gyakorlati dolgokról szól az Úr Jézus. Mondhatnánk, hogy az elmélet és a gyakorlat közé helyezi az imádságról szóló tanítást. Az imádság nem kizárólag az értelem munkája, hanem a szívé. Belevonja az Istennel való kapcsolatba a szívünket. A hit nem száraz elmélet, hanem élő kapcsolat egy élő személlyel. Ez a kapcsolat a szívünket igényli. Több helyen olvasunk arról, hogy Isten a szívünket, a teljes szívünket kéri. Azt is akarja, hogy szeressük Őt. Szeretni viszont a szívünkkel lehet. Amikor valaki megszeret egy másik embert, nem azt mondja: teljes eszemből szeretlek. A szerelmi vallomások szívből szoktak származni. Isten szeretetet, ezért szeretetet vár. Szeretni pedig újjáteremtett szívvel lehet. Az Istennel való kapcsolat Jézus által szeretetkapcsolat. Onnan indul, hogy Ő előbb szeretett minket, Fiát adta értünk. Amikor ezt valaki átéli, nem tudja nem szeretni

a Megváltót. Isten Jézusban elküldött szeretetére szeretettel válaszolunk. Az is lényeges, hogy Isten nem az eszünket, hanem a szívünket kéri: Add nekem, fiam, a szívedet, és tartsd szemed előtt útjaimat (Péld 23,26)!

Amikor imádkoztok – tehát az Úr Jézus feltételezi, hogy tanítványai imádkozó emberek. Az imádkozást az Úr Jézus magától értetődőnek tartja, létszükségletként kezeli. Mindezt úgy tárja a tanítványok elé, hogy maga is gyakorolja. Az Úr Jézust szemlélve meg kell látnunk, hogy amit tanít, azt nem csupán elvárja másoktól. Ez nem egy kötelező tantárgy, amit tudni kell, hanem a hívő élet szerves része. És, hogy ez így van, azt egész élete folyamán meg is mutatja. Mindent, amit tanított, amit elvár az övéitől, azt Ő meg is élte. Semmi nincs, amit csak elvár, számonkér, de maga ne élne. Vajon így működik az én életem is? Amit hiszek, azt élem is? Csak beszélek az imádkozásról, vagy gyakorlom is?

De mi is az imádkozás? Azt szoktuk mondani, hogy a lélek lélegzetvétele. A lélegzetvétel pedig létszükséglet. Levegő nélkül nem tudunk élni. Ha valami probléma történik a szervezetünkben, és képtelenek vagyunk önállóan lélegezni, lélegeztetőgépre helyeznek. Nem mondja senki: semmi probléma, majd túl lesz rajta, néhány napig levegő nélkül is ellehet. Mindenki tudja, hogy levegő nélkül élni nem lehet. Aki nem kap levegőt, az meghal.

Amikor az imádságot levegővételnélként írjuk le, azt fejezzük ki, hogy a hívő élet nélkülözhetetlen eleme. Bátran kimondhatjuk, hogy rendszeres imádkozás nélkül nincs egészséges hívő élet. Imádkozás nélkül nem igazán él a lélek. Az imádkozás kapcsolat is, összeköt Istennel, az Ő mennyei világával. Valahogyan úgy, amint az anyaméhben a magzatot a köldökzsinór összeköti az anyával. Ez a kapcsolat táplálja és elteti a gyermeket. Ha ez megszakad, meghal a fejlődő élet. Ezért fontos az imádkozás, és Jézus szavaiból megtudjuk, hogy mivel ez kapcsolat, beszélgetés Istennel, nem egy kötött szöveg felmondását jelenti. Gondoljuk el, mit szólna a szülő, amikor beszélgetni akarna gyermekével, és az nem azt mondaná el, ami aznap történt vele, vagy amit érez a szülő iránt, hanem felmondana egy verset? Nem örülnénk neki. A beszélgetés személyes kapcsolatot, kommunikációt jelent.

Személyesen szólít meg az Úr Jézus minket: te pedig, amikor imádkozol. Az első, amit ebből szabad meghallani, kérdés formájában áll elénk. Te imádkozol? Van kapcsolatod az Úr Jézussal? Eléállsz, és kilélegzed magadból ennek a világnak ártalmas dolgait, és belélegzed Isten országának friss levegőjét? Fontos számodra az imádkozás? A járványhelyzet előtt gyakran mondogattuk, nincs idő istentiszteleten részt venni, de lehet otthon is imádkozni. Imádkoztunk? Kihasználtuk a lehetőséget, és több időt töltöttünk az Úrral? Megfordult-e már az időmennyiség felosztása? Több jut-e már Istenre, mint a dolgainkra, a tévéműsorokra, a kütyüinkkel való szórakozásra? Kilélegeztük ennek a világnak a mérgező salakját, és belélegeztük-e magunkba Isten szavát? Azért kaptuk ezt az időt, hogy a leglényegesebbre, az Istennel való kapcsolatra fordítsunk belőle minél többet. Többet olvastam a Bibliát, mint a korábbi időszakokban? Elmélyültem Isten üzenetében? Kerestem, mi a terve az életemmel? Az Úr Jézus egyik fontos üzenete: aki keres, az talál, aki azonban nem keres, nem keresi Istent, az nem is találja meg. Ha Ő fontos nekem, akkor időt szánok Rá. A mostani időben az üzletekbe sem tódulhattunk. Csak két-három embert engedtek be egyszerre. Hosszú sorok álltak az ajtók előtt, ezzel megnövekedett a vásárlással eltöltött idő. A legtöbb ember türelmesen kivárta, és nem bosszankodott, hogy órákat tölt el az üzletekben, mire be tudja szerezni a szükséges dolgokat. Ilyen türelmesen töltjük az időt az igével? Amikor szóba került, hogy ismét lehet istentiszteletet látogatni, kihangsúlyozták, hogy legyen rövidebb az istentisztelet. Hát, ennyit változtunk! Az üzletekre órákat szánunk, de az istentisztelet legyen rövid. Ez azt üzeni Isten felé: nem vagy nekünk fontos. Mondhatjuk, hogy szeretjük, de ha nem szánunk Rá elég időt, akkor mást üzenünk. Ha a gyermekünknek mondjuk, szeretlek, de közben már emelem a lábam, és rohanok, mit fog gondolni? Mit gondol Isten, amikor Ő kapja a legkevesebb időt az életünkben? Az élet minősége is jelzi az Istennel töltött idő mennyiségét.

Az Úr Jézus a belső szobába irányítja az imádkozót. Ezzel megadja az imádság intimitását. Ez azt jelenti, hogy az imádságnak van olyan tartalma, ami csak Rá és énrám tartozik, és nem minden-

kire. A belső szoba olyan helyet jelent, ahol csak én és Ő vagyunk együtt. Illésnek egy barlangig kellett mennie, ahol ezt átélte. Megtapasztalta Isten jelenlétét. Átélt, hogy a csendben egy szelíd és halk hang szól hozzá. A belső szoba elcsendesedést is jelent. Nem is mindig arról van szó, hogy egy olyan helyet keresünk, ahol egyedül vagyunk, mert ez nem mindig lehetséges. De elcsendesedni, felfelé figyelni, szívünket Istenre hangolni szinte mindenütt lehet. Az Úr Jézus a kereszten is tudott imádkozni. A viharban hányódó hajóban is békessége volt, Isten tenyérére tudta magát, imádkozott, majd elaludt. Így azután utazás vagy munkavégzés közben is imádkozhatunk, bemehetünk a belső szobába.

Mivel az Úr beküld oda, azt kell mondanunk, hogy nagy szükségünk van az imádkozásra. Van-e belső szobád? Van-e igényed az elcsendesedésre, az Istennel való beszélgetésre? Az élő hit szükségét érzi az állandó kapcsolatnak. A mai világ eljutott oda, hogy a legtöbb családban a gyerekeknek külön gyerekszobájuk van. Büszkéek is rá, hogy nekik volt vagy van külön szobájuk. De van-e belső szobánk? Fontos-e, hogy legyen minden nap olyan időnk, amit csak Istenre fordítunk, amit az Ő jelenlétében töltünk el? Van-e rá igényünk, mert ezt nekünk kell megtalálni?!

Amikor belépünk a belső szobába, amikor elcsendesedünk, Isten jelenlétébe lépünk be. Ő már vár minket. Azért vár, mert szeret, és van üzenete a számunkra. Istennek van mondanivalója. Az imádság mellett az ige, a Biblia is fontos. Bemehetünk úgy a belső szobába, hogy visszük az ígét, elkezdjük olvasni, és meghalljuk Isten szavát. A meghallott szóra azonnal tudunk reagálni. Bűnbánat támad az ige nyomán a szívünkben, vagy hála az Úr megtapasztalt kegyelméért, és ezeket mindjárt el is mondhatjuk Neki. Kitárhatjuk a szívünket, kérhetjük, hogy mutassa meg akaratát, és kérhetünk vezetést a mindennapi életünk során. Isten az ígét keresztül ad mindezekre választ.

Az imádság nem látványosság, hanem az élet folyóvizéből való merítés alkalma. Jövök, mert szomjas vagyok. Jövök, mert sehhol nem találtam lelki szomjúságomra megoldást. De már megtapasztaltam, hogy az Úr ígétén keresztül a Vele való élő kapcsolatban felüdíti a szívemet. Az ige tiszta, élő forrás, amit a szarvas által felkeresett forráshoz hasonlít a zsoltáros. Sehhol nem találunk igazán éltető vizet, csak az Úrnál. A belső szobában elcsendesedünk, és átéljük, hogy a csend megszólal. Ebben a csendben találkozom mennyei Atyámmal, itt kezdem Őt megismerni. A csendben az ígét keresztül az Úr beszél magáról, bemutatkozik. És ez fontos, mert Istent csak úgy ismerhetjük meg, ha elmondja, hogy kicsoda. Azért lett emberré az Úr Jézusban, hogy találkozhatson velünk. A belső szoba imádságos csendjében ezt a találkozást élhetjük meg. Itt döbbenünk rá arra, hogy Isten élő valóság. Beszél és cselekszik. Izráelnek is szavain és tettein keresztül mutatkozott be. Lehajolt hozzájuk, és kiszabadította őket az egyiptomi rabszolgaságból, átérték, hogy amit ők nem tudtak megtenni, azt Isten képes volt megcselekedni. Kihozta őket Egyiptomból, kettéválasztotta a Vörös-tengert, és utat készített nekik, majd vezette őket, és gondjukat viselte a pusztában. Így áll elénk is az Úr Jézus Krisztusban. Megszólít és hív, jöjj, kövess engem, és én elindulhatok követni, bárhol élttem is addig. Vagy, ha mélységekbe jutott az életem, és elveszett minden reménységem, mint a leprásnak vagy a vérfolyásos asszonynak, segítségül hívhatom. Ha hittel jövök, megtapasztalom, hogy amit senki nem tudott meggyógyítani, és amin nem tudtak segíteni, azt Jézus megoldja. Az Úr Jézus előtt nincs lehetetlen. Egész élete során lehetetlennek látszó dolgokat cselekedett. Jairus, amikor felkeresi Őt, kislánya épp meghalt, de jön, mert hiszi, hogy Jézus meg tudja tenni azt, amit senki más Rajta kívül (Mt 9,18). Hite megtermi gyümölcsét, az Úr Jézus feltámasztja a halott kislányt. Jöjj az Úrhoz, hozd minden gondodat, meséld el Neki, és valld meg, hogy elég, ha csak egy szót szól, és meggyógyul az életed, rendbe jönnek dolgaid. Valld meg: Uram, ha az életemhez érsz, az meg fog elevenedni.

Az Úr Jézus rámutat: imádságainkban ne legyen példa a pogányok imádsága, akik állandóan ugyanazt hajtogatják. Ők úgy gondolják, minél többször mondják el kérésüket, annál nagyobb az esélye a meghallgatásnak. A Baal-próféták is így tettek Illés idején. Egész délelőtt, majd délután is kiáltoztak, mert nem tudták, hogy istenük nem létezik. Aki pedig nincs, az nem is hallgathat meg. Illés ismerte Istent, tudta, hogy élő valóság, hiszen az Ő prófétája volt. Szavának engedett, mindig azt tette, amit az Úr parancsolt neki. Isten azt üzent Illés által, hogy három évig nem lesz Izráel or-

szágában eső, mert elfordultak Tőle, és bálványokat imádtak. A szárazság bekövetkezett. Úgy lett, ahogyan Illés mondta. És ezen nem tudtak a bálványistenek változtatni. Hiába könyörögtek hozzánk, még gyermekáldozatot is bemutatnak nekik, még sem lett eső. Illés tudta, hogy csak Izrael Isten, az élő Isten képes esőt adni. Illésnek Isten élő valóság volt. Gyakran szólt így: az élő Úrra mondom. Neked is élő az Isten? Hiszed, hogy Ő teremtett mindeneket, és Jézus Krisztusban megváltott a kárhozattól?

Szinte azonnal rávágjuk: hiszem, hogy Ő él. De az életünk is ezt vallja? Illés ismerte Istent, tudta, hogy élő Úr, így, amikor eljött a szárazság, rábízta magát Isten vezetésére és oltalmára. Tudta, hogy ha ő engedelmes lesz, akkor Isten gondoskodik róla. Úgy is történt. Elment a Kerit-patak mellé, és Isten hollók által táplálta, a patakából pedig ivott. Mi ebben a csoda, a bizonyágtétel? Az, hogy az egész országban szárazság volt, sehol nem találtak vizet, de a Kerit-patak ellátta Illést. Isten szava hatalmas. Mi már az Úr Jézus Krisztus által Atyának ismerhetjük Istent. Szerető, gondviselő Atyának. Neki fontosak gyermekei. Ebben azért benne van az is, hogy aki a gyermeke, az az Ő akaratára szerint él. Nem véletlenül hangsúlyozza az Úr, ha olyanok nem voltak, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mehettek be a mennyek országába.

Kegyelemből lehetek az Ő gyermeke, ami azt jelenti, elmondhatok Neki mindent az életemből. Másrészt, van, amit nem is kell mondani, mert ismer minket, tudja, mire van szükségünk. Úgy ismerem Őt, mint Aki tudja, mire van szükségem? Ez a hit felszabadít az aggodalmaskodás alól, és a Neki való szolgálatra indít. Nem kell a megélhetés dolgai felől aggodalmaskodnom, kapkodnom, rohannom, nekem megszereznem, mert Ő gondoskodik rólam. A legtöbb ember élete az önmagáról való gondoskodásról szól, ez foglalja le a legtöbb időt, és szinte semmi sem marad Isten országára. Az Úr elhívta tanítványait, akik otthagyták az addigi munkahelyüket, Jézusnak szentelték az életüket, és nem látjuk, hogy aggódnának a családjuk miatt. Egyik sem mondja, nem mehetek, Uram, mert mi lesz a családommal. Ha többé nem halászok, hogyan fizetem ki a számláimat. És az Úr földi munkássága során egyik tanítvány sem hagyta ott megélhetési problémák miatt. Isten hűséges, ismeri övéi szükségét, és betölti azokat. Ennek egyetlen feltétele, hogy mi pedig Isten országáért éljünk. Tegyük, amit mond. Hirdessük az evangéliumot, és ismertessük meg országát környezetünkkel.

Urunk ezen a mai napon a belső szoba csendjébe küld minket. Ha eddig nem volt belső szobánk, alakítsuk ki magunknak. Hívjuk Őt fel, és építsük ki az ima és az ige által Vele az élő kapcsolatot. Ha ezt megtesszük, mi is átéljük a találkozást az Úrral. Jézus azt mondta, hogy Isten látja, ami a belső szobában történik, és megfizet. Hogyan fizet meg? A jelenlétével. Eljön hozzánk. Az a legnagyobb fizetség, hogy Önmagát adja nekünk. Aki ezt a találkozást átéli, az a karantén időszaka után is keresi az Úrral való kapcsolatot. Az Úr könyörüljön rajtunk, hogy a mostani több igével és imádsággal töltött időszak után ne azt mondjuk: ebből elég volt ennyi, leimádkoztam a részem, hanem keletkezzen valódi szomjúság a szívünkben. Éljük át, hogy még jobban vágyakozunk Istenre, mint eddig, mert megtapasztaltuk, hogy Ő élő valóság. És Jézus Krisztus által Édesatyánk.

Fohász: Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy igéden keresztül közel jöttél hozzánk, és beszélgetél velünk. Végezd el, hogy mindaz, amit mondtál, ne csak az értelmünkig jusson, hanem hatoljon a szívünkbe. Hadd lássuk meg, mennyire szeretsz, hogy életedet adtad értünk, és ez indítsa minket is hálára és Irántad való szeretetre.

Köszönjük, Urunk, az imádkozás lehetőségét, azt, hogy rámutattál: a hívő élet lételeme az ima. Ahogyan nem élhetünk lélegzet nélkül, úgy a tanítvány sem tud élni imádság nélkül. Köszönjük, hogy Te ránk szánod ezt az egész napod. Hogy ezt csak nekünk adod, és a rendelkezésünkre állsz. Szeretnénk a többi napon is belépni a belső szobába, hogy átélhessük a Veled való áldott találkozást. Adj nekünk gyermeki hitet, hogy minden dolgunkat úgy bízunk Rád, mint egy szerető Atyára. Bocsásd meg, hogy eddig nem ezt tettük. Aggódtunk, és a magunk kezébe vettük az életünket. Meg-

valljuk, hogy sok gyötrelmet is szereztünk ezzel saját magunknak. De mostantól mindent Rád bízunk.

Így tesszük atyai kezébe a betegeinket, az egyedül élőket, a céltalanokat, a válságba jutottakat. Urunk, könyörülj rajtuk, hogy helyzetükben Hozzád kiáltsanak, és Tőled kérjenek segítséget. Könyörülj, hogy ne Nélküled, hanem Veled éljük tovább az életünket. Könyörülj a gyászolókon, láttasd meg velük halál fölötti győzelmedet.

Kérünk, Urunk, ezért a világért, nyisd meg a szemeket, hogy minden ember ráésszéljen a kegyelem drága lehetőségére.

Köszönjük, hogy meghallgatsz minket.

Ámen!
sbkjns